

נאאמו המלא של מר אמיר זיני, אביו של ניראל זיני אשר נרצח בכפר עזה יחד עם אהובתו ניב רביב, במסגרת אירועי השבת השחורה.

"הזמן עצר מלכת. אנחנו מהעוטף מרגישים עטופים כרגע – אבל לא הרגשנו ככה לפני כן. מה שהרגשנו זה ההפתעה בלי שום אזהרה. אני רוצה לספר לכם על ניראל וניב רביב, זוג צעיר בשיא פריחתם. ניראל היה בן 31 כשנרצח ונקבר ביום הולדתו.

ניראל השתחרר רק לפני שנה כששירת בקבע במגוון מסלולים. היה בעבר פצוע קשה בחברון. קיבלנו אותו מתנה לעוד 8 שנים. הפציעה הראשונה והרצח שלו קרו באותה תאריך שהוא גם המועד העברי של יום הולדתו.

בשבת השחורה המון חברים לוחמים ממגוון יחידות, ניסו להציל את הזוג. קראו להם "הזוג", שילמו בחייהם ולא הצליחו. כל אחד פעל עצמאי ולכן היו הרבה הרוגים. ליוויתי כ 25 חיילים שנהרגו, מטובי החיילים שהייתי איתם בטלפון, חברים של ניראל וניב.

ניראל שירת בגבעתי, היה סמ"פ בגבעתי והיה ממקימי גדוד ברדלס.

קמנו בשבת בבקר. ידענו שהם לא בכפר עזה, הם היו אמורים להיות בנתניה. רצה הגורל והם החליטו לנסוע בחצות חזרה לכפר עזה. הם גרו בשכונת הדור הצעיר של כפר עזה. חיינו בדמיון שחיינו בדו-קיום עם כאלה שחשבנו שהם אנשים. אבל הם לא אנשים – הם מפלצות. פה המטרה הייתה לא רק להרוג, אחרת למה לקחת סכין כדי לחתוך וברנר כדי לשרוף?

בכל קיבוץ בעוטף, כחלק מאידיאל, היה עובד עזתי. הוא, בניו ומשפחתו עבדו וחיו באופן קבוע 20-30 שנה בקרבינו. קיבלו מגורים, ישנו ורק לחופשות היו חוזרים לעזה. בדיעבד התברר שהמוזדיעין המדויק, ואף במקרים מסוימים, הראשונים שפרצו את הגדר לכיוון ישראל, היו אותם "עזתיים" בני ביתנו. ההתפכחות היא מכאיבה וכואבת. כיום כולנו מבינים שמה שהיה לא מה שיהיה. אנחנו מתפללים על החטופים.

הפעם הראשונה שמתוארת חטיפה, קרתה ללוט, אחיו של אברהם אבינו. ומה עשה אברהם? שהוא אבי האומה, וממנו נולד הכל – גם הרע וגם הטוב. הפסוק אומר "וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ורדף עד-דן..." אברהם לא חשב פעמיים וישר אסף את כולם, כל הגברים שהיו אצלו במחנה, ויצא להציל את לוט. הוא נלחם בחמישה מלכים, ולא עצר עד שהוא שיחרר את לוט. לא סתם כתבה התורה את מספר האנשים – 318. בגימטריה, זה המילה שיח. זה מלמד אותנו, יש זמנים שלא מדברים – עושים. לא בכל זמן נותנים מקום לשיח. כשיש חטופים – פועלים. כאלה היו ניראל וניב. אנשי עשייה כצריך – ואנשי דיבור כשמתאים."